

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

EMANUEL SWEDENBORG

ÎNȚELEPCIUNEA
ANGELICĂ
DESPRE
DIVINA IUBIRE
ȘI DESPRE
DIVINA ÎNȚELEPCIUNE

FIRUL ARIADNEI

ne conduce prin labirintul căutării spirituale către Lumină.

El evocă continuitatea tradițiilor spirituale autentice.

El este legătura a toate câte sunt cu Centrul.

Traducere: Octavian Creț
Corectură text: Augustin Creț
Tehnoredactare: Mircea Negru
Copertă: Mircea Negru

Respect pentru oameni și cărți

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

SWEDENBORG, EMANUEL

Înțelepciunea angelică despre Divina Iubire și despre Divina Înțelepciune

/ Emanuel Swedenborg ; trad.: Creț Octavian. - București : Firul Ariadnei, 2014

ISBN 978-606-8594-01-9

I. Creț, Octavian (trad.)

2

© Firul Ariadnei, 2014

Toate drepturile asupra acestei ediții aparțin
Editurii FIRUL ARIADNEI

Comenzi

tel.: 0722 264 594

email: editura_firulriadnei@yahoo.ro

CUPRINS:

PARTEA ÎNTÂI

Iubirea este Viața omului.	11
Dumnezeu singur, așadar Domnul, este Iubirea însăși, pentru că El este viața însăși; iar Îngerii și oamenii sunt recipientele vieții.	12
Divinul nu este în spațiu.	14
Dumnezeu este Omul Însuși.	16
În Dumnezeu-Omul, Ființa și Existența sunt, în mod distinct, una.	18
În Dumnezeu-Omul, Infiniturile sunt în mod distinct unul.	19
Există un singur Dumnezeu-Om din Care provin toate lucrurile.	21
Divina Esență însăși este Iubirea și Înțelepciunea.	24
Divina Iubire aparține Divinei Înțelepciuni, iar Divina Înțelepciune aparține Divinei Iubiri.	26
Divina Iubire și Divina Înțelepciune sunt o Substanță și o Formă.	28
Divina Iubire și Divina Înțelepciune sunt Substanța în sine și Forma în sine, așadar ele sunt Sinele și Unitatea primordială.	31
Divina Iubire și Divina Înțelepciune nu pot decât să fie și să existe în alte lucruri, create de ele.	32
Toate câte sunt în Univers au fost create de Divina Iubire și de Divina Înțelepciune a lui Dumnezeu-Omul.	34
Toate lucrurile din Universul creat sunt niște recipiente ale Divinei Iubiri și ale Divinei Înțelepciuni ale lui Dumnezeu-Omul.	35
Toate lucrurile care au fost create reprezintă omul într-un fel de imagine.	38
Rosturile sau foloasele tuturor lucrurilor care au fost create se înalță treptat de la nivelurile cele mai de jos până la nivelul omului, iar de la nivelul omului până la Dumnezeu Creatorul, A QUO (din Care provine totul).	40
Divinul umple toate spațiile Universului fără spațiu.	42
Divinul este în orice timp fără timp.	45
Divinul este Același atât în cele foarte mari cât și în cele foarte mici.	47

PARTEA A DOUA

Divina Iubire și Divina Înțelepciune apar în Lumea spirituală ca Soare. .51	
Din Soare, care există prin Divina Iubire și Divina Înțelepciune, izvorăsc o Căldură și o Lumină. 53	
Acest Soare nu este Dumnezeu, dar el este creat de Divina Iubire și de Divina Înțelepciune a lui Dumnezeu-Omul: la fel stau lucrurile și în privința Căldurii și a Luminii izvorâte din acest Soare.....55	
Căldura Spirituală și Lumina Spirituală, izvorând din Domnul ca Soare, fac una, așa cum Divina Sa Iubire și Divina Sa Înțelepciune fac una.57	
Soarele Lumii spirituale pare a fi, la o înălțime potrivită, la o anumită distanță de Îngeri, după cum și Soarele Lumii naturale pare a fi la o anumită distanță de oameni. 59	
Distanța dintre Soare și Îngeri în Lumea spirituală este o aparență care depinde de gradul de receptare a Divinei Iubiri și a Divinei Înțelepciuni de către aceștia.61	
Îngerii sunt în Domnul, iar Domnul este în ei; și întrucât Îngerii sunt niște recipiente, Domnul Singur este Cerul. 64	
În Lumea spirituală Răsăritul este acolo unde apare Domnul ca Soare, și de acesta depind celelalte Tărâmur. 67	
Tărâmurile din Lumea spirituală provin nu de la Domnul, ca Soare, ci de la Îngeri, în funcție de gradul lor de deschidere. 69	
Îngerii își întorc continuu fața către Domnul ca Soare, și au astfel sudul la dreapta, nordul la stânga și vestul în spatele lor..... 71	
Toate aspectele interioare, atât ale mentalului cât și ale corpului Îngerilor au fost întoarse către Domnul ca Soare. 74	
Fiecare Spirit, oricare ar fi el, se întoarce mereu spre Iubirea sa predominantă. 76	
Divina Iubire și Divina Înțelepciune, care izvorăsc din Domnul ca Soare și care generează căldura și lumina din Cer, sunt o emanație Divină, și anume Duhul Sfânt..... 79	
Domnul a creat Universul și toate lucrurile din Univers prin intermediul	

Soarelui, care este prima emanație a Divinei Iubiri și a Divinei Înțelepciuni.....81	
Soarele Lumii naturale este pur Foc, și prin urmare este mort; întrucât Natura își trage obârșia din acest Soare, ea este moartă. 84	
Fără cei doi Sori, unul viu și celălalt mort, nu există creație. 86	
Chiar și în lucrurile cele mai umile există prezent rostul Creației, care este acela ca toate lucrurile să se întoarcă la Creator, unindu-se beatific cu El. 88	

PARTEA A TREIA

În Lumea spirituală există Atmosfere, Ape și Pământuri, la fel ca în Lumea naturală; dar ele sunt spirituale, în timp ce cele din Lumea naturală sunt naturale. 91	
Există anumite Trepte ale iubirii și înțelepciunii, și prin urmare există anumite Trepte ale căldurii și ale luminii, apoi anumite Trepte ale atmosferelor..... 93	
Există două feluri de Trepte, Trepte de înălțime și Trepte de lățime. ... 96	
Treptele de înălțime sunt omogene și derivă una din alta, în serie, întocmai precum scopul, cauza și efectul. 100	
Prima Treaptă este totul în toate părțile componente ale Treptelor următoare. 102	
Toate perfecțiunile cresc și se înalță o dată cu Treptele și potrivit Treptelor.103	
În Ordinea succesivă, prima Treaptă joacă rolul suprem, iar cea de-a treia joacă rolul cel mai neînsemnat; dar în Ordinea simultană, prima Treaptă joacă rolul cel mai neînsemnat și cea de-a treia joacă rolul suprem. ...107	
Ultima Treaptă este complexul, conținătorul și baza treptelor anterioare..... 109	
Treptele de înălțime sunt, la nivelul lor Ultim, în toată plenitudinea și puterea lor..... 113	
Treptele ambelor genuri se află atât în lucrurile cele mai mari, cât și în lucrurile cele mai mici care au fost create..... 116	

Cele trei Trepte de înălțime sunt infinite și necreate în Domnul, și aceste trei Trepte sunt finite și create în ființa umană.	119
Aceste trei Trepte de înălțime sunt prezente în fiecare om încă de la naștere; ele pot fi succesiv deschise și, în măsura în care sunt deschise, omul este în Domnul, iar Domnul este în om.	122
Lumina spirituală se revarsă prin mijlocirea celor trei Trepte în ființa umană, dar nu și Căldura Spirituală, decât în măsura în care omul respinge răul ca păcat și se întoarce spre Domnul.	126
Omul devine natural și senzual dacă Treapta superioară, care este cea spirituală, nu este deschisă deloc în ființa lui.	130
Treapta naturală a Mentalului omenesc, considerată în sine, este continuă; dar din punct de vedere al corespondenței cu cele două Trepte superioare, atunci când este înălțată, ea se arată a fi discretă.	136
Mentalul natural, fiind înfășurătorul și conținătorul treptelor superioare ale Mentalului omenesc, este reactiv: dacă treptele superioare nu sunt deschise, el acționează împotriva lor, dar dacă sunt deschise, el acționează la unison cu ele.	139
Originea răului provine din abuzul de acele facultăți care-i sunt proprii omului, și care sunt numite Raționalitate și Libertate.	142
Răul și minciuna din orice aspecte opuse sunt contrare binelui și adevărului, pentru că răul și minciuna sunt diabolice și infernale, iar binele și adevărul sunt Divine și Celeste.	148
Toate aspectele care țin de cele trei trepte ale Mentalului natural au fost închise în fapte, care se realizează prin intermediul acțiunilor trupului. ...	154

PARTEA A PATRA

Domnul întregii veșnicii, Care este Iehova, a creat din El Însuși, și nu din neant, Universul și toate lucrurile din univers.	157
Domnul întregii veșnicii, sau Iehova, n-ar fi putut crea Universul și toate lucrurile din Univers, dacă El n-ar fi fost Om.	159
Domnul întregii veșnicii, sau Iehova, a produs din El Însuși Soarele	

Lumii spirituale și apoi, pornind de la acest Soare, El a creat Universul și toate lucrurile din Univers.	162
În Domnul există trei lucruri care sunt Domnul: aspectul Divin al Iubirii, aspectul Divin al Înțelepciunii și aspectul Divin al Foloaselor, acestea trei prezentându-se, în aparență, în afara Soarelui Lumii spirituale: aspectul Divin al Iubirii prin Căldură, aspectul Divin al Înțelepciunii prin Lumină și aspectul Divin al Foloaselor prin Atmosferă, care este conținătorul.	165
Atmosferele, care sunt în număr de trei atât în Lumea aceasta cât și în cealaltă Lume, deci în Lumea Spirituală și în Lumea Naturală, se termină în anumite substanțe și materii, așa cum sunt ele în pământ.	168
În substanțele și în materiile din care provin pământurile nu există nimic propriu Divinului în sine, dar cu toate acestea ele provin din Divinul Însuși.	170
Toate rosturile sau foloasele, care sunt scopurile creației, se găsesc în forme; iar ele își capătă formele din substanțe și din materii, așa cum se găsesc acestea în pământuri.	171
Toate lucrurile din universul creat, considerate în funcție de foloase, reprezintă în mod simbolic omul; iar aceasta atestă că Dumnezeu este om.	178
Toate lucrurile care au fost create de către Domnul sunt niște foloase; ele sunt niște foloase din punct de vedere al ordinii, al treptelor și al raporturilor referitoare la ființa umană, și prin ființa umană la Domnul a quo (din care provin).	182
Foloasele rele nu au fost create de Domnul, ci au luat naștere o dată cu infernul.	186
Lucrurile vizibile din Universul creat atestă faptul că Natura nu a produs nimic și nu produce nimic, ci Divinul a produs și produce toate lucrurile din El Însuși, și El face aceasta prin intermediul Lumii spirituale.	196

PARTEA A CINCEA

Domnul a creat și a format în ființa umană două receptacule și sălașuri ale Lui Însuși, numite Voința și Înțelegerea – Voința pentru Divina Sa Iubire, iar Înțelegerea pentru Divina Sa Înțelepciune..... 203

Voința și înțelegerea, care sunt receptaculele Iubirii și Înțelepciunii, se află în Creiereată în ansamblu cât și în fiecare dintre părțile lor, și prin urmare în trup – atât în ansamblu cât și în fiecare dintre părțile sale. 206

Există o corespondență între Voință și Inimă, și între Înțelegere și Plămâni..... 213

În funcție de Corespondența dintre Inimă și Voință și dintre Plămâni și Înțelegere, putem cunoaște toate lucrurile care pot fi cunoscute cu privire la Voință și la Înțelegere, sau la Iubire și la Înțelepciune – așadar, referitoare la Sufletul omului. 229

Care este începutul ființei umane pornind de la concepția sa..... 264

PARTEA ÎNTÂI

Iubirea este Viața omului.

1. Omul știe că iubirea există, dar el nu știe ce e iubirea. El știe că iubirea există datorită exprimărilor obișnuite din viața de zi cu zi; de exemplu, se spune: cutare mă iubește; Regele își iubește supușii, iar supușii își iubesc Regele; soțul își iubește soția; mama își iubește copiii, și reciproc. De asemenea, se spune: cutare sau cutare își iubește patria, concetățenii, aproapele. Tot astfel, în cazul lucrurilor, făcând abstracție de persoană, se spune de pildă: Lui X îi place cutare sau cutare lucru.

Dar, deși în limba vorbită cotidiană apare atât de des cuvântul „iubire”, adevărul este că de-abia dacă putem găsi pe cineva care să știe ce este iubirea. Când omul meditează asupra iubirii, întrucât nu poate atunci să-și formeze nici o idee despre ea cu ajutorul gândirii, el spune fie că iubirea nu este nimic, fie că este doar ceva care este influențat de văz, auz, pipăit etc. și de relații, făcând astfel să apară emoțiile. El nu știe absolut deloc că iubirea este însăși viața sa (nu numai viața obișnuită a întregului său trup și viața obișnuită a tuturor gândurilor sale, ci chiar viața tuturor unităților distincte ale trupului și ale gândirii). Acesta este aspectul pe care-l poate percepe cel înțelept, atunci când se spune: *Dacă elimini afecțiunea care-i este proprie iubirii, poți oare să gândești ceva, și poți oare să faci ceva? Oare gândirea, cuvântul și acțiunea nu se răcesc o dată cu răcirea afecțiunii (care-i aparține iubirii), și nu se aprind ele o dată cu înfierbântarea acestei afecțiuni?*

Însă cel înțelept percepe aceasta nu datorită unei cunoașteri pur teoretice, potrivit căreia iubirea este viața omului, ci din propria experiență a faptului că așa se petrec lucrurile.

2. Nimeni nu știe ce este viața omului dacă nu știe ce este iubirea; neștiind aceasta, cineva poate crede că viața omului înseamnă doar a simți și a acționa, altcineva – că înseamnă a gândi. Cu toate acestea, gândirea este primul efect al vieții, iar senzația și acțiunea sunt cel de-al doilea efect al vieții.

S-a spus că gândirea este primul efect al vieții, dar există o gândire lăuntrică și una și mai lăuntrică, precum și o gândire exterioară și una și mai exterioară. Gândirea intimă, care este percepția telurilor, este de fapt primul efect al vieții. Dar vom vorbi despre asta în cele ce urmează, atunci când vom prezenta treptele vieții.

3. Grație căldurii soarelui care se revarsă asupra lumii putem înțelege, prin analogie, faptul că iubirea este viața omului. Este binecunoscut faptul că această căldură este, dintr-un anumit punct de vedere, viața comună a tuturor vegetalelor de pe pământ, căci, prin intermediul ei, atunci când aceasta începe să se facă simțită (aspect care se manifestă în anotimpul primăverii), vegetalele de tot soiul ies din pământ, se împodobesc cu frunze, apoi cu flori și în sfârșit cu fructe, fiind astfel vii. Dar când căldura se retrage (aspect care se manifestă toamna și iarna), ele se despoaie de aceste semne ale vieții lor și se ofilesc.

La fel stau lucrurile și cu iubirea omului, căci iubirea și căldura corespund una alteia, reciproc; din această cauză, iubirea este și caldă.

Dumnezeu singur, așadar Domnul, este Iubirea însăși, pentru că El este viața însăși; iar Îngerii și oamenii sunt recipientele vieții.

4. Acest subiect va fi ilustrat de un mare număr de explicații în cadrul tratatelor *DESPRE DIVINA PROVIDENȚĂ* și *DESPRE VIAȚĂ*; aici vom spune doar că Domnul – care este Dumnezeu Universului – este Necreat și Infinit, dar ființa umană și îngerul sunt creați și finiți.

Întrucât Domnul este Necreat și Infinit, El este Ființa însăși, fiind numit Iehova, și este viața însăși sau viața în sine: nimeni nu poate fi creat imediat din Necreat, din Infinit, din Ființa însăși, și nici din viața însăși, pentru că Divinul este unul și indivizibil, ci trebuie ca fiecare faptură să fie creată din lucruri create și finite, formate astfel încât Divinul să poată fi prezent în ele.

Astfel de făpturi sunt oamenii și îngerii, care sunt niște recipiente ale vieții; de aceea, dacă un om se lasă tentat să creadă că el nu este un recipient al vieții, ci viața însăși, el nu mai poate fi abătut de la gândul că este Dumnezeu. Dacă omul simte ca și cum el însuși ar fi viața, și dacă apoi el chiar crede că este viața, atunci înseamnă că a căzut pradă unei

amăgiri; căci în cauza instrumentală, cauza principală nu este percepută decât ca fiind una (fuzionată) cu ea.

Faptul că Domnul este viața însăși ne este spus chiar de El în Evanghelia lui Ioan: *După cum Tatăl are viața în Sine, tot așa a dat și Fiului să aibă viața în Sine* (Ioan 5. 26). Tot El ne învață că El este *viața însăși* (Ioan 11.25, 14.6). Așadar, întrucât viața și iubirea sunt una, după cum reiese în mod evident din cele arătate mai sus, la punctele 1 și 2, de aici rezultă că, întrucât Domnul este însăși viața, El este și însăși iubirea.

5. Dar pentru ca să putem înțelege pe deplin aceasta, trebuie neapărat să știm că Domnul, întrucât El este iubirea în însăși esența Sa, adică Divina Iubire, apare în fața Îngerilor din Cer ca Soare, și că din acest Soare izvorăsc o Căldură și o Lumină. Căldura care izvorăște din acest Soare este, în esența sa, iubirea; iar Lumina care izvorăște din el este, în esența sa, înțelepciunea. Mai trebuie să știm că îngerii sunt deopotrivă atât niște recipiente ale acestei călduri spirituale și ale acestei lumini spirituale, cât și niște iubiri și niște înțelepciuni – nu prin ei înșiși, ci prin grația Domnului.

Această căldură spirituală și această lumină spirituală îi influențează și îi afectează nu numai pe îngeri, ci și pe oameni, în funcție strict de capacitatea acestora de a se deschide și de a deveni niște recipiente ale lor. Ori, oamenii devin niște vase ale manifestării căldurii și luminii spirituale în strânsă legătură cu iubirea lor față de Domnul și cu iubirea lor față de aproapele.

Acest Soare singur, sau Divina Iubire, nu poate, prin căldura și lumina sa, să creeze pe cineva după chipul și asemănarea sa, căci astfel el ar fi iubirea în esența sa, care este Domnul Însuși. Însă el [(Soarele)] poate crea făpturi plecând de la anumite substanțe și materii alcătuite în așa fel încât să fie apte să primească lumina și căldura. Analogic vorbind, nici Soarele acestei lumi nu poate realiza nemijlocit germinări în pământ, cu ajutorul căldurii și al luminii; însă el le provoacă cu ajutorul materiilor din humus, în sânul cărora el poate pătrunde prin intermediul căldurii și al luminii, impulsionând astfel procesele vegetative.

Faptul că Divina Iubire a Domnului apare ca Soare în Lumea spirituală, și că din acest Soare izvorăsc o căldură spirituală și o lumină spirituală, din care Îngerii își culeg iubirea și înțelepciunea, se poate înțelege citind Tratatul *DESPRE CER ȘI INFERN* (articolele 116-140).

6. Așadar, întrucât omul nu este viața, ci un recipient al vieții, de

aici rezultă următorul lucru: procesul de concepție a omului de către tatăl lui nu este procesul de concepție a vieții, ci este doar concepția primei și a celei mai pure forme care poate primi viața – formă la care, întocmai precum în cazul unei schițe sau al unui început, se adaugă în mod succesiv, în uterul mamei, în forme specifice, substanțele și materiile adecvate primirii vieții la nivelul lor propriu, conform ordinii divine.

Divinul nu este în spațiu.

7. Faptul că Divinul nu este în spațiu, deși El este Omniprezent atât în fiecare om din această lume, cât și în fiecare Înger din Cer, precum și în fiecare spirit de sub Cer, nu poate fi sesizat prin ideea pur naturală, ci eventual doar cu mintea spirituală.

Motivul pentru care acest lucru nu poate fi sesizat cu ajutorul minții naturale este acela că în ea există spațiu, fiindcă ea a fost formată din elemente care există în această lume, iar spațiul este prezent în toate aceste elemente și în fiecare din lucrurile care pot fi văzute de către ochi. Aici (în această lume), tot ceea ce este mare și tot ceea ce este mic ține de spațiu; tot ceea ce este lung, lat și înalt ține de spațiu; într-un cuvânt, orice măsură, figură și formă țin de spațiu. De aceea s-a spus că, cu ajutorul ideii pur naturale nu putem sesiza faptul că Divinul nu este în spațiu, atunci când se afirmă că El este pretutindeni.

Cu toate acestea, omul îl poate percepe cu ajutorul gândirii naturale, cu condiția ca el să admită faptul că în ea există ceva din lumina spirituală; de aceea, vom spune mai întâi câte ceva despre ideea spirituală, iar apoi despre gândirea spirituală.

Ideea spirituală nu extrage nimic din spațiu, ci își extrage totul din stare; prin termenul de „stare” se înțelege iubirea, viața, înțelepciunea, afecțiunea, bucuriile care provin din aceasta, în general tot ce este bun și adevărat. Ideea cu adevărat spirituală referitoare la aceste lucruri nu are nimic comun cu spațiul; ea este superioară, și „privește” ideile care țin de spațiu, de sub ea, întocmai precum cerul privește pământul.

Dar, întrucât îngerii și spiritele văd cu ochii, la fel ca oamenii din această lume, și întrucât obiectele nu pot fi văzute decât în spațiu, în Lumea spirituală (în care trăiesc spiritele și îngerii) apar anumite spații asemănătoare spațiilor de pe pământ; însă acestea nu sunt spații, ci sunt niște aparențe, căci ele nu sunt nici fixe, nici determinate ca pe pământ. Într-adevăr, ele pot fi dilatate sau comprimate, pot fi schimbate

și variate. Astfel, întrucât nu pot fi determinate prin măsurare, ele nu pot fi sesizate acolo prin intermediul nici unei idei naturale, ci numai cu ajutorul ideii spirituale, care, în ceea ce privește distanțele spațiale, nu acționează deloc diferit de cazurile în care urmărește să aprecieze „distanțele” binelui sau „distanțele” adevărului, care sunt niște afinități și niște asemănări, în funcție de specificități.

8. De aici se vede că omul, printr-o idee pur naturală, nu poate sesiza faptul expus mai sus (că Divinul se află pretutindeni, dar cu toate acestea El nu este în spațiu). De asemenea, se poate vedea faptul că îngerii și spiritele sesizează foarte clar acest lucru; prin urmare, și omul îl poate sesiza, cu condiția ca, în gândirea sa, să admită ceva referitor la lumina spirituală. Dacă omul poate sesiza acest lucru, este pentru că nu trupul său gândește, ci duhul său (cu alte cuvinte, nu natura sa grosieră, ci cea spirituală).

9. Dacă mai mulți oameni nu înțeleg deloc acest lucru, este pentru că ei iubesc natura terestră, și deoarece prin însăși această alegere a lor ei nu vor să-și înalte gândurile specifice înțelegerii lor în lumina spirituală, mai presus de natură. Iar cei care nu vor aceasta nu pot gândi decât conform spațiului, chiar și atunci când se gândesc la Dumnezeu; dar a te gândi la Dumnezeu conform spațiului înseamnă a te gândi la El conform întinderii naturii.

Am prezentat aceste aspecte ca pe o introducere preliminară, pentru că fără a ști și fără a percepe într-un anumit mod faptul că Divinul nu este în spațiu, nu putem înțelege nimic despre Viața Divină, care este Iubirea și Înțelepciunea, despre care vorbim acum aici. Astfel, în continuare nu am înțelege decât foarte puțin (dacă totuși am reuși să înțelegem ceva!) despre Divina Providență, despre Omniprezența, Omnisciența, Atotputernicia, Infinitatea și Eternitatea lui Dumnezeu, pe care urmează să le discutăm rând pe rând.

10. Am spus că în Lumea spirituală apar spații la fel ca în Lumea naturală (prin urmare, apar și distanțe), dar că acestea sunt niște aparențe care depind de afinitățile spirituale care țin de iubire și de înțelepciune, sau de bine și de adevăr. Acesta este motivul pentru care Domnul, deși El se află pretutindeni în Ceruri, la îngeri, apare totuși sus, deasupra lor, ca Soare.

Întrucât capacitatea omului de a primi iubirea și înțelepciunea